

[Ludvig Christensen.]

ske Folkesamfund, som vi slet ikke er i Stand til at maale, dette, at den ensidige Uddannelse, de unge har faaet paa Arbejdspladserne, stopper op, og der overhovedet ikke bliver Tale om Uddannelse mere, men de faar tværtimod Lov til at gaa paa Stenbroen og glemme det, de har lært. Det, som dette Lovforslag derfor, synes jeg, med saa god Grund sætter ind paa, er at skabe Muligheder for dèr, hvor det virkeligt kan gøres med Rimelighed, at etablere en Undervisning, der fagligt set kan hjælpe denne Ungdom saadan, at den paa rimelig Maade kan komme til at beskæftige sig med legemligt Arbejde uden at tage det Arbejde, som andre, voksne, familieforsørgende Arbejdere normalt skal leve af, men heller ikke saadan, at man sætter de unge til fuldkommen hensigtsløst Arbejde, som de straks kan se der ikke er Spor af Rimelighed i at udføre. Naar der saa ved Siden af ydes dem Undervisning og gives dem Lejlighed til Legemsøvelser, tror jeg, man paa en Række Omraader vil være i Stand til ved denne Lov at komme Ungdommen til Hjælp. Jeg er ganske sikker paa, at adskillige Fag ved Hjælp af Midler, der kan stilles til Raadighed i Henshold til denne Lov, vil være i Stand til at skabe en virkelig rationel faglig Undervisning for deres unge faguddannede Medlemmer, saa at disse kan supplere den ensidige Uddannelse, de har faaet paa deres Læresteder, og faa Mulighed for at opretholde Øvelsen i deres Arbejde, samtidig med, at der gives dem en videregaaende teknisk Undervisning, der hænger sammen med den videregaaende faglige Undervisning, man her maa kunne give dem.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) sagde noget om, at Ministeren sikkert vilde blive overrasket eller bestyrtet — tror jeg — ved at se, hvor lidt Interesse der ude omkring vilde være for at benytte denne Lov, og at Kommunalbestyrelserne, hvor der skulde sættes Grundforbedringsarbejder eller andet Arbejde i Gang, naturligvis ikke vilde bruge Loven. Nej, selvfølgelig ikke, thi det er jo en given Ting, at dèr, hvor man kan anvise virkeligt Arbejde, dèr skal Loven ikke anvendes, men derimod i de forskellige Industrier. Og her kan jeg f. Eks. nævne den store Jernindustri, der for Eksportindustriens Vedkommende i Løbet af Aarene siden 1914—18 har oplært en lang Række Arbejdere i en ganske speciel Virksomhed, og hvor der nu gaar unge Arbejdere ledige i Aarevis, Arbejdere, som næsten ikke har haft Arbejde ved deres Fag

siden den Dag, de blev Svende. Jeg vil gerne spørge det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, om han alligevel ikke tror, det vilde være til uvurderlig Gavn for vort Folks Fremtid, for hele vort Erhvervslivs Fremtid, hvis vi ved Hjælp af denne Lov, paa den beskedne Maade, som jeg erkender, at det hele er sat op, vilde være i Stand til blot at faa nogle Tusinde unge i Gang igen af dem, hvis Uddannelse er standset, og hvis moralske Liv er ved at brydes ned.

Jeg tror ikke, her bliver Tale om at anvende 3 Mill. Kr., men jeg tror, der bliver Tale om at anvende Beløb, som for Tusinder af unges Vedkommende vil kunne give ganske overordentlig godt Udbytte. Derfor er jeg meget glad for Lovforslaget. Jeg ser godt alle de Vanskeligheder, der kan være. Vanskeligheder har vi imidlertid for at overvinde dem. Paa alle de Omraader, hvor det ikke er muligt at komme igennem, maa vi jo lade det være, men det bør ikke forhindre os i at anvende denne Lov paa de Omraader, hvor den virkelig kan gøre Nytte, og jeg tror, det vil blive paa adskillige.

Der er en Ting, jeg ikke er saa glad ved, og det er, at man begrænser Adgangen til Deltagelse til 4 Maaneder. For mange unge, der har gaaet arbejdsløse i Aarevis og glemt næsten det meste af det, de har lært i deres Fag, vilde 6 Maaneder i Virkeligheden være et mere rimeligt Tidsrum for et saadant Kursus; det, der kan naas paa 4 Maaneder, tror jeg vil blive for lidt.

Dernæst kunde jeg have tænkt mig, at man havde opretholdt de 2½ Kr., der stod i det oprindelige Forslag, som det Beløb, der kunde anvendes pr. Dag. Naar vi ved, hvad det koster at have Elever paa Folkehøjskolerne, og sammenligner det med de ca. 60 Kr. pr. Maaned, der her kan blive Tale om, vil det ses, at vi normalt ikke vil være i Stand til at faa Folkehøjskolerne til at etablere Sommerkursus, og det var jo en af de Veje, ad hvilke vi skulde kunne naa et Resultat. Jeg hørte med Interesse, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) sagde, at for Kursus paa Folkehøjskoler var der sørget paa anden Maade. Ja, men det er kun for Vinterkursus. Men i den lange Sommertid, der maaske for de unge helt ubeskæftigede kan hyde paa nok saa mange Fristelser som den haarde Vintertid, hvor de dog som Regel vil holde sig inden Døre, i hele Sommertiden gives der jo ikke Adgang til Kursus gennem Arbejdsløshedsfonden, og her vil netop denne Lov kunne yde en Hjælp, saa langt som det er muligt at komme igennem med de 2 Kr. om Dagen, og naar jeg kunde have ønsket,